

שְׁכַתּוֹב (איוב כד) וְעֵין נֶאֱפָה שְׁמֵרָה
נֶשֶׁף. שְׁהֵרִי אִזּוּ הוּא הַזְּמַן לְשַׁלֵּט.
לְכֹה נִרְוֶה רִדִים, גִּלְף פְּאָחַד, הֵרִינִי
עִמָּךְ. שְׁהֵרִי עַד עֲכָשׁוּ אֶתְּהָ עֲלִים
אֶתְּהָ בְּכַחֲךָ, אִם לֹא תִעַנְג אֶת
עֲצָמְךָ עֲכָשׁוּ, אִזּוּ מִתִּי? כְּשִׁתְּהִיָּה
זְמַן?! עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן! מֶה
הַטַּעַם? כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבִיתוֹ. זֶה
יֵצֵר הַטּוֹב, שְׁלֹא שׁוֹרֶה פֶּאֵן
בְּתוֹכְךָ, וְאִינוּ הַזְּמַן. הֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ
מִרְחֹק - שְׁלֹא שְׁרוּי בְּאָדָם אֲלֵא
בְּדֶרֶךְ מִרְחֹק, כְּשֶׁהוּא מִשְׁלֵשׁ
עֲשָׂרָה שָׁנִים וּמַעְלָה, וְלֹא בְּכֹל
אָדָם, וְאִנִּי עוֹמֵד עִמָּךְ מִיּוֹם
שְׁנוֹלְדֶת, זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (בראשית ד)
לְפִתַח חֲטָאת רִבְזָן. וְעֲכָשׁוּ שְׁאֶתְּהָ
רֹקַע, עֲכָשׁוּ הַזְּמַן לַעֲנֹג אֶת עֲצָמְךָ.
צָרוּר הַכֶּסֶף לְקַח בְּיָדוֹ (משלי ז),
לְעֹלוֹת לְמַעְלָה וּלְהִתְעַכֵּב שָׁם
(ולְהִתְעַנֵּג). לְיוֹם הַכֶּסֶף יָבֹא בֵיתוֹ.
מִתִּי יָבֹא כִּנְגָדוֹ? לְיוֹם הַכֶּסֶף,
שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין לְהַשְׁגִּיחַ בְּדִין,
שְׁכַתּוֹב (תהלים פא) בְּכֶסֶף לְיוֹם
חַגְגוֹ. בְּזִמְן שְׁצָרֶיךָ אָדָם לְהִתְעַנֵּג
בְּעוֹלָם וּלְהַנּוֹת בּוֹ - מִתְּרַחֵק
מִמֶּנּוּ. וּבְזִמְן שְׁשׁוֹרֶה הַדִּין
בְּעוֹלָם, אִזּוּ בֹא אֵלָיו לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ
דִּין. וְעַל כֵּן, הַטַּעַם בְּרַב לְקַחָה
וְגו'. עַד יִפְלַח חֵץ כְּבֹדוֹ. אֲשֶׁרִיָּהֶם
הַצְּדִיקִים שְׁיִוְדְעִים דְּרָכִים
קְדוּשִׁים לְלַכֵּת בָּהֶם, וְלֹא יִסְטוּ
יָמִין וּשְׂמָאל. אֲשֶׁרִיָּהֶם בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַחִיכָל הַשְּׁבִיעִי. זֶהוּ הַיְכָל שֶׁל
שְׁמֵרֵי הַיַּיִן לְרוֹוֹת בּוֹ, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר
(בראשית ט) וַיִּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר
וַיִּתְגַּל. סְחִיטָת כָּל אוֹתָם הַעֲנֻבִים,
כָּלֶם עֲנֻבִים רַעִים. פֶּאֵן הִיא
הַסְּחִיטָה שְׁלָהֶם, וְזֶהוּ (תהלים עה)
יַיִן חָמֵר. שְׁמֵרִים שֶׁל יַיִן שְׁאִין מִי
שְׁשׁוֹתָה מִמֶּנּוּ, שְׁלֹא גוֹרָם מוֹת
לַעֲצָמוֹ. מִן הַיַּיִן הַזֶּה הַטַּעֲמִיָּה
חֲוָה אֶת בְּעֵלָה וְהַכְּנִיסָה אוֹתוֹ
לְהַיְכָל הַזֶּה. שְׁשִׁנּוּ, סְחִטָה

וְעֵין נוֹאֲפָה שְׁמֵרָה נֶשֶׁף. דִּהָא כְּדִין אִיהוּ
זְמַנָּא לְשַׁלֵּטָאָה. לְכֹה נִרְוֶה דוּדִים, נֶהֱפָ
בְּחָדָא, הָא אָנָּא עִמָּךְ, דִּהָא עַד פְּעוֹן אֶתְּ רַבִּינָא
אֲנִתָּ בְּחִילָךְ, אִי הַשְׁתָּא לֹא תִתְעַנְג גְּרַמָּךְ,
אִימְתִי, כִּד תִּהָא סִיב, הַשְׁתָּא הוּא זְמַנָּא. מִאי
טַעֲמָא. כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבִיתוֹ, דָּא יֵצֵר טוֹב,
דִּלָּא שְׁרִיָּא הָכָא בְּגוּוּף, וְלֹאוּ אִיהוּ זְמַנָּא, הֵלֶךְ
בְּדֶרֶךְ מִרְחֹק, דִּלָּא שְׁרִיָּא בְּבֵר נֶשׁ, אֲלֵא בְּדֶרֶךְ
מִרְחֹק, כִּד אִיהוּ מִתְּלִיסֵר שְׁנִין וּלְהִלָּאָה.
וְלֹאוּ בְּכֹל בֵּר נֶשׁ, וְאָנָּא קָאִים עִמָּךְ מִיּוֹמָא
דְּאִתְּלִידֶת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ד) לְפִתַח
חֲטָאת רִוְבִזָּן. וְהַשְׁתָּא דְאַנְתָּ רִוּוּק, הַשְׁתָּא
זְמַנָּא לָךְ לְאַתְעַנְגָּא גְרַמָּךְ.

צָרוּר הַכֶּסֶף לְקַח בְּיָדוֹ, (משלי ז) לְסַלְקָא לְעֵילָא,
וְלְאַתְעַכְבָּא תַּמָּן (ס"א וְלְאַתְעַנְגָּא). לְיוֹם הַכֶּסֶף
יָבֹא בֵיתוֹ, אִימְת יָבֹא לְקַבְּלִיָּה, לְיוֹם הַכֶּסֶף
דְּאִיהוּ יוֹמָא דְדִינָא, לְאַשְׁגַּחָא בְּדִינָא, דְכְּתִיב
(תהלים פא) בְּכֶסֶף לְיוֹם חַגְגוֹ. בְּזִמְנָא דְאַצְטְרִיךְ בֵּר
נֶשׁ לְאַתְעַנְגָּא בְּעֵלְמָא, וּלְאַתְהֵנִי בֵיָה,
אַתְרַחֵקָא מִנֵּיהּ. וּבְזִמְנָא דְשְׁרִיָּא דִינָא בְּעֵלְמָא,
כְּדִין אֶתִּי לְגַבִּיָּה לְמַעַבְד עִמִּיָּה דִינָא, וְעַל דָּא
הַטַּעַם בְּרַב לְקַחָה וְגו'. עַד יִפְלַח חֵץ כְּבֹדוֹ.
זְכָאִין אִינוּן צְדִיקָאִי, דִּידְעִין אַרְחִין קְדִישִׁין,
לְמַהֲרָ בְּהוּ, וְלֹא יִסְטוּן לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא,
זְכָאִין אִינוּן בְּעֵלְמָא דִין, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

הַיְכָלָא שְׁבִיעָאָה. הָדָא הוּא הַיְכָלָא דְשְׁמֵרֵי
דְחַמְרָא, לְאַתְרוּוָּאָה בֵיָה. כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר (בראשית ט) וַיִּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל.
סְחִיטָא דְכָל אִינוּן עֲנֻבִין, כְּלָהוּ עֲנֻבִין בִּישִׁין,
הָכָא אִיהוּ סְחִיטָא דְלַהוּן. וְדָא אִיהוּ (תהלים עה)
יַיִן חָמֵר. שְׁמֵרִים דְחָמֵר דְלִית מָאן דְשְׁתִּי
מִנֵּיהּ, דִּלָּא גְרִים מוֹתָא לְגְרַמִּיָּה. מִיַּינָא דָּא,
אַטְעִימַת חוּוָה לְבַעֲלָהּ, וְעָאלַת לִיָּה בְּהַיְכָלָא